

[Løse.]

Lovforslaget, som det her foreligger, har faaet Tilslutning fra Landbrugsraadet, fra Husmandsforeningerne og fra Tolvmandsforeningerne, og jeg vil gerne allerede paa dette Tidspunkt stærkt understrege, at det har faaet Tilslutning fra Husmandsforeningerne. Jeg synes derfor, det var upaakrævet, naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, ud fra et Husmandssynspunkt angreb det foreliggende Forslag ret stærkt. Men det er muligt, at der fra anden Side vil blive fremsat nogle Bemærkninger derom, saa jeg skal indskrænke mig til at sige, at det overrasker mig, at man angriber Forslaget paa dette Omraade, da Husmændene har givet Tilslutning til det. Det er vel egentlig Tolvmandsforeningerne, der har næret de største Betænkeligheder ved at gaa med til Forslaget, idet de har stillet visse Krav, som i hvert Fald ikke alle blev imødekommet. Den Indrømmelse, der gøres over for Skovkorn, synes jeg er rimelig, og nu maa vi haabe, at Kornhøsten bliver af en saadan Størrelse, at Ministeren finder det forsvarligt at fritage for Levering af Korn fra de Skovarealer, hvor der er Pligthugst.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen syntes at være i Tvivl om, hvordan Ministeren vilde opfatte det. Det synes jeg ikke man kan være efter Ministerens Forelæggelsestale i Gaar, idet Ministeren udtalte — det findes i Tidenden for 9. Marts Sp. 1229 —:

„Jeg vilde tro, at med den Udsigt, som der i Aar er til noget større Høst, og med det Overskud, der formentlig bliver fra i Aar til næste Aar, vil det være muligt at gøre denne Bestemmelse effektiv, hvis vi da ikke faar en fuldstændig Misvækst i Aar som i 1941.“

Jeg synes, disse Udtalelser er ret klare og vanskelige at misforstaa. Ministeren vil imødekomme de Krav, der er stillet fra det større Landbrugs Side, fra Skovejernes Side, for saa vidt vi ikke ligefrem faar Misvækst.

Der er ikke fra nogen Side rejst Krav om højere Priser, hvilket er et smukt Udtryk for, at den leveringspligtige Del inden for Landbruget trods stigende Dyrkningsomkostninger finder sig til Rette med de nugældende Priser i Erkendelse af, at en Stigning af Kornpriserne kan medføre Fare for, at Priserne paa de forædlede Husdyrprodukter, vigtige Levnedsmidler, maa stige i tilsvarende Grad.

Det maa paaskønnes, at Landbrugs-

ministeren har frafaldet Kravet om en større Udskrivning, skønt de, der har med Lovens Administration at gøre, nærer stærke Ønsker i denne Retning. Det er ogsaa meget forstaaeligt, at man ønsker at sikre sig, men det kan og bør ikke være saaledes, at det offentlige sikrer sig ud over alle rimelige Grænser, medens de, der dyrker Kornet, kommer ud i stadig større Usikkerhed med Hensyn til Ernæringen af deres Husdyr, hvilket naturligvis ogsaa vil kunne faa uheldig Indflydelse paa Produktionen.

Jeg er bekendt med, at der har været stærke Ønsker fremme om en Tvangsafl levering af Havre for at tilfredsstille den stærke Efterspørgsel, der er efter Havregryn. Hvis dette var blevet imødekommet, vilde det have været ensbetydende med en Udvildelse af Havrearealerne, og dette vilde rimeligvis være sket paa Bygarealernes Bekostning og havde rimeligvis medført en Nedgang i det samlede Høstudbytte, hvad jeg ikke finder vi i dette Øjeblik har Raad til at udsætte os for. At der er meget stærk Efterspørgsel efter Havregryn, er meget naturligt, men kan man ikke faa tilstrækkeligt med Havregryn, kan det manglende meget godt erstattes med Byggryn — det er der ingen, der dør af.

Bestemmelsen i § 1 c. om Aflevering fra Arealer, der ikke drives i Forbindelse med et Landbrug, vil næppe faa større Betydning, men det er rimeligt, at disse Arealer mister de Begunstigelser, de hidtil har haft.

Bestemmelsen i § 8 om det saakaldte Frihandelskorn opretholdes, og dette finder jeg fornuftigt og forsvarligt. Der har været nogle divergerende Anskuelser om dette Spørgsmaal, og en af Grundene til, at der blev rejst saa stærk Kritik, navnlig i Fjor, mod Frihandelskornet, var den, at Priserne paa Grund af den knappe Høst i 1941 steg til en meget stor Højde. Det har imidlertid vist sig, at under normalt gode Høstforhold ligger Prisen paa Frihandelskorn i et rimeligt Leje; man kan vel købe Frihandelskorn i Øjeblikket til en Pris, der ligger midt i 30erne, og det er en forholdsvis rimelig Pris.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Grønning: Forslaget om en ny Kornordning slutter sig nær til de foregaaende Love, saa nær, at Forhandlingerne herom ikke behøver at blive langvarige.

Det er nu fjerde Gang under Krigen, der stilles Forslag om en Kornlov med uforandrede Priser, og uden at Krav om Forhøjelse er rejst fra nogen ansvarlig Side.